

τῶν ὀρεινῶν μερῶν τῆς Σκωτίας καὶ ἄλλων χωρῶν.

Μετὰ τὸ Γνέϊς ἔρχεται ἕτερον στρώμα, ὅπερ ἔνεκα τῆς ὕψους τοῦ ὀνομάσθη *Μίκα* ἢ *σχιστή*, διότι εὐκόλως σχίζεται εἰς λεπτά φύλλα· συνίσταται δὲ καὶ αὕτη ἐκ *μίκας* καὶ *κουάρτζ*, καὶ χρησιμεύει ἀντὶ κεραμιδίων πρὸς κάλυψιν τῶν ὁροφῶν τῶν οἰκίων, καὶ πρὸς κατασκευὴν πλακῶν καὶ πινάκων, ἅτινα εἶναι εἰς μεγάλην χρῆσιν εἰς τὰ σχολεῖα.

Ἐντὸς τῶν πετρωμάτων τούτων, ἅτινα ἀποτελοῦσι τὴν βάσιν τῶν ὕδατογενῶν λεγομένων στρωμάτων, δὲν εὐρέθησαν μέχρι τοῦδε λείψανα ζῶων ἀπολιθωμένων, ὅθεν καὶ ὀνομάσθησαν *ἀζωϊκά*.

Μετ' αὐτὰ ἔρχεται τὸ καλούμενον *Παλαιοζωϊκὸν* στρώμα, περιλαμβάνον τὸ *Καμβριανόν*, *Σιλουριανόν*, *Δεβοριανόν*, *Ἀρθρακοφόρον* καὶ *Περμιανόν*.

Ταῦτα ὀνομάσθησαν Παλαιοζωϊκά, διότι περιέχουσι τὰ ἀπολιθώματα τῶν παλαιοτάτων ζῶων, ἅτινα ἐφάνησαν ἐπὶ τῆς Γῆς, ἐσχηματίσθησαν δὲ, ὡς φαίνεται, ἐξ ἀποπλυμάτων προὔπαρχόντων πετρωμάτων, τὰ ὅποια κατεκάθισαν εἰς τὸν βυθὸν τῶν θιλατσῶν, καὶ ἐσκληρύνθησαν ὑπὸ τῆς πίεσεως καὶ τῆς θερμότητος· περιέχουσι δὲ ἱκανὴν ποσότητα μαρμάρου, εἴτε ἀσβεστολίθου, οὐχὶ ὅμως τοσοῦτον κρυσταλλικοῦ ὅσον ὁ εὐρισκόμενος ἐντὸς τῶν ὑποκειμένων ἀζωϊκῶν στρωμάτων.

Ἐκ τῶν πετρωμάτων τούτων συνίστανται οἱ βράχοι καὶ τὰ ὄρη πολλῶν μερῶν τῆς Ἀγγλίας, Γαλλίας, Γερμανίας καὶ Βορείου Ἀμερικῆς, τὰ Πυρρηναῖα καὶ πολλὰ τῶν ὀρέων τῆς Ἑλλάδος, τὰ Οὐράλια, τὰ Ἡμαλῖα, τὰ ὄρη τῆς Σελήνης καὶ αἱ Ἄνδεις καὶ ἀποτελοῦσιν, ὡς προείπομεν, μετὰ βρασιν ἀπὸ τῶν ἀζωϊκῶν εἰς τὰ παλαιοζωϊκά· εἶναι δὲ περίεργον, ἐν κρίνωμεν ἐκ τῶν ἀπολιθωμάτων τῶν ἀπαντωμένων εἰς τὰ στρώματα ταῦτα, ὅτι οἱ πρῶτοι ἐνζῶοι κάτοικοι τοῦ πλανήτου μας δὲν ἦσαν φυτὰ, ἀλλὰ ζῶα, ἀνήκοντα εἰς τὸ γένος τῶν πολυπόδων· ὁμοιάζουσι δὲ πρὸς φυτὰ καὶ δι' ἑνὸς μὲν βραχίονος προσκολλῶνται εἰς τὸν πυθμένα τῆς θιλάσσης, ἐνθ' δι' ἄλλων συλλαμβάνουσι τὴν λείαν των καὶ τὴν εἰσάγουσιν εἰς εἶδος τι σάκκου ἰσωτερικοῦ, ὅπου χωνεύεται.

Τοιαῦτα ζῶα ὑπάρχουσιν ἀκόμη καὶ τὴν σήμερον εἰς τὸν πυθμένα τοῦ ὠκεανοῦ, ζῶσι δ' ἐκ μικροσκοπικῶν ἀκαθαρσιῶν, αἵτινες διεκρεβύγουσιν ἄλλα σαρκοβόρα ἐνυδρὰ εἶδη ζῶων, καὶ οὕτως ἐκτελοῦσι τὸ αὐτὸ ἔργον, τὸ ὅποιον οἱ σκώληκες τῆς ξηρᾶς, οἵτινες καταβροχθίζουν πᾶσαν σερπηπιῦαν ζωϊκὴν ἢ φυτικὴν οὐσίαν. (ἀκολουθεῖ)

ΓΟΥΛΛΙΕΛΜΟΣ Ο ΣΙΩΠΗΛΟΣ

Γουλλιέλμος ὁ ἐκ Νάσσου, Πρίγγιψ τοῦ Ὁράνζ, ἐγεννήθη τὸ 1587 καὶ ἀνεγράφη εἰς τὰς Βρυξέλλας, εἰς τὴν αὐλὴν τῆς Καθολικῆς βασιλείας Μαρίας τῆς ἐξ Οὐγγαρίας.

Προσελήφθη δ' εἰς τὴν αὐλὴν Καρόλου τοῦ 5ου, βασιλέως τῆς Ἰσπανίας, καὶ κατ' αὐτὸ ἔτι τὸ δεκατον-πέμπτον ἔτος τῆς ἡλικίας του κατέστη οἰκεῖος τοῦ μονάρχου ἐκείνου. Εἰς τὴν συμπεριφορὰν αὐτοῦ ἐδείκνυε τοσαύτην διάκρισιν καὶ γνώσιν, ὥστε οὐδὲν πολιτικὸν ζήτημα ἀπεκρύπτετο ἀπ' αὐτὸν, πρὶν δὲ φθάσῃ τὸ εἰκοστὸν πρῶτον ἔτος τῆς ἡλικίας του, διωρίσθη ἀρχιστράτηγος τοῦ Ἰσπανικοῦ στρατοῦ, τοῦ εἰς τὰ σύνορα τῆς Γαλλίας εὐρισκόμενου· πολλάκις δὲ ἀπεστάλη ὑπὸ τοῦ Καρόλου καὶ τοῦ διαδόχου αὐτοῦ, Φιλίππου τοῦ 2ου, πρὸς διεκπεραίωσιν διπλωματικῶν υποθέσεων καὶ ἀπαξ, ὅτε ἦτον εἰς τὴν Γαλλίαν, Ἐρρίκος ὁ 2ος ἐξεμυστηρέθη εἰς αὐτὸν σχέδιον τι, τὸ ὅποιον μετὰ τοῦ Φιλίππου εἶχε σχεδιάσει πρὸς ἐντελῇ καταστροφῇ τῶν Διαμαρτυρομένων. Ἡ ψυχρότης καὶ τὸ ἀτάραχον, μετὰ τὰ ὅποια ὁ Γουλλιέλμος ἐκράτησε τὴν φρίκην καὶ ἀποστροφὴν του κατὰ τὴν διήγησιν τοῦ σχεδίου τούτου, τῷ ἀπέδωκαν τὴν ἐπωνυμίαν τοῦ «Σιωπηλοῦ», καίτοι φυσικὰ ἦτο λίαν εὐθύμου χαρακτήρος καὶ οὐδόλως ἀπεστρέφετο τὴν συναναστροφὴν καὶ συνομιλίαν τῶν ἄλλων. Ἄν καὶ κατὰ τὸν καιρὸν ἐκεῖνον δὲν ἐνδιεφέρετο πολὺ εἰς τὰ τῆς θρησκείας, ἦτον ὅμως πολὺ ἀγαθώτερος καὶ εὐγενέστερος, ἢ ὥστε νὰ συναινέσῃ εἰς τοιοῦτον στυγερὸν ἐγκλήμα· ὅταν δὲ ἔλαβε τὴν θέσιν τοῦ διοικητοῦ τῶν «Κάτω Χωρῶν», δὲν ἠθέλησε νὰ ἐκτελέσῃ τὰς ὁποίας εἶχε λάβει διαταγὰς τοῦ νὰ ἐνισχύσῃ τοὺς κατὰ τῶν διαμαρτυρομένων ποινικοὺς νόμους, χωρὶς δὲ νὰ ἀνακαλύψῃ τὸ εἰς αὐτὸν ἐμπιστευθὲν μυστήριον, ἔλαβε μέτρα ἰσχυρὰ πρὸς ποφύλαξιν τῶν Διαμαρτυρομένων αὐτοῦ ὑπηκόων. Ἐπὶ τέλους δὲ ἠνώθη φανερά μετ' αὐτῶν καὶ κατέστη εὐσεβὴς καὶ δραστήριος ἀνὴρ. Ὅταν δὲ ὁ βασιλεὺς τῆς Ἰσπανίας κατεπάτησε τὰ συνταγματικὰ δικαιώματα «τῶν Κάτω Χωρῶν», οἱ δὲ κάτοικοι ἠναγκάσθησαν νὰ προσφύγωσιν εἰς τὰ ὅπλα, ἔχοντες ἐπὶ κεφαλῇς αὐτῶν τὸν γενναῖον Γουλλιέλμον, ἐκίνησαν κατὰ τῆς Ἰσπανίας μακρὸν καὶ αἱματηρὸν πόλεμον, ὅστις ἐπὶ τέλους ἐξησφάλισε τὴν ἀνεξαρτησίαν αὐτῶν.

Ἄν καὶ κατὰ τὸν καιρὸν δ' ἐκεῖνον αἱ ἀρχαὶ τῆς θρησκευτικῆς ἐλευθερίας δὲν ἐννοοῦντο καλῶς οὐδὲ ὑπ' αὐτῶν τῶν Διαμαρτυρομένων, ὁ Γουλλιέλμος ἐκήρυξεν ἐντελῇ ἰσότητά μετὰξὺ ὧν

τῶν ἰθρησκευμάτων, τῶν εὐρισκομένων εἰς τὴν Δημοκρατίαν, τῆς ὁποίας ἦτον ἰδρυτής.

Πολλάκις παρεβλήθη ὁ ἀνὴρ οὗτος μετὰ τοῦ Οὐάσιγκτῶνος, καὶ τῷ ὄντι ὅμοιος ἦν αὐτοῦ εἰς πολλὰ εἶναι ὅμοιος μὲ τὸν τοῦ ἰδρυτοῦ τῆς μεγάλης ἐκείνης Ἀμερικανικῆς δημοκρατίας, διό-

σιγκτῶν, οὕτω καὶ ὁ Γουλλιέλμος ἐστήριξε πάσας αὐτοῦ τὰς ἐλπίδας εἰς τὸν Θεόν, τεῦτο δὲ τὸν καθίστα ἀτάραχον καὶ σταθερὸν εἰς τὴν ὥραν τῶν μεγίστων κινδύνων καὶ στενοχωριῶν.

Ὡς στρατιγὸς ἦτον ἀπαράμιλλος, ἐνῷ διὰ τὴν διπλωματικὴν αὐτοῦ ἐμπειρίαν ἐθαυμάζετο ὁ

Γου.Λιέ.λμος ὁ σιωπηλός

τι καθὼς ἐκεῖνος ἐπολέμει οὐχὶ πρὸς ἰδίαν ἐαυτοῦ δόξαν καὶ ὠφέλειαν, ἀλλὰ διὰ τὸ καλὸν τῆς πατρίδος του, οὐδὲ ἐδέχθη τὴν ὑπὸ εὐγνώμοιο λαοῦ προσφεριστὰν εἰς αὐτὸν θέσιν τοῦ διαβίου Προέδρου τῆς Δημοκρατίας. Καθὼς ὁ Οὐά-

σιγκτῶν τοῦ κόσμου. Ὁ ἀγαθὸς ὅμως καὶ περὶ φημος οὗτος ἀνὴρ, ὅστις εἶχε διέλθει διὰ τότων ἀγῶνων καὶ δοκιμασιῶν, δὲν ἐμελλε νὰ ἀπολαύσῃ ἐν εἰρήνῃ τὴν ἀνάπαυσιν, τὴν ὁποίαν δικαίως εἶχε κερδήσει, διότι ὁ Φίλιππος διὰ τῶν χρημάτων

καὶ τῶν ὑποσχέσεων κατέρωθσε διὰ χειρὸς δολοφόνου νὰ καταστρέψῃ ἐχθρὸν, τὸν ὁποῖον δὲν ἠδυνήθη νὰ νικήσῃ διὰ τῶν ὅπλων ἐν τοῖς πεδίοις τῆς μάχης.

ἐκκλησίας καὶ ἐν γένει τοῦ κόσμου. Ἦτο δὲ ἀνὴρ ἐξόχων φυσικῶν καὶ ἐπικτήτων ἀρετῶν, ὠραῖος καὶ γλυκὺς τὴν ὄψιν, γενναῖος δὲ καὶ ἀτρόμητος τὴν καρδίαν, καρτερικὸς εἰς τοὺς πόνους καὶ τὰς κακουχίας, ἐπιχειρηματίας δὲ καὶ τολμηρὸς εἰς τοὺς

Ὁ Σαμουὴλ χρίτω τὸν Δαβὶδ βασιλέα.

Ο ΠΡΟΦΗΤΗΣ ΔΑΒΙΔ.

Ὁ Δαβὶδ εἶναι εἰς τῶν ἐξοχωτάτων καὶ περὶ σπουδάζτων χαρακτήρων εἰς τὴν ἱστορίαν τῆς

κινδύνους, καὶ καλὸς καὶ φρόνιμος βασιλεὺς.

Κατὰ τὸν νοῦν ἦτο ἐξοχος, μὲ φαντασίαν ὑπερβαίνουσιν κατὰ τὸ ὕψος, καὶ τὴν ποικιλίαν καὶ αὐτοὺς τοὺς ἐξοχωτάτους νόας τῆς ἀνθρωπότητος.